dre Foreninger var repræsenterede i Alliancen, og at der var Nødstilstand paa Færde, om ikke Dansk Landsforbunds for Kvindevalgret afhjalp Nøden. Fru Munchs ubehændige Ordvalg paa Mødet den 20. Oktbr. bekræftede indtil Forfærdelse den Formodning, Referaterne fra Aalborgmødet havde vakt hos os.

Ligesom „Landsforbundet" har ogsaa D. K. gennem Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund faaet Opfordring fra Mrs. Chapman til Catt til at blive i Alliancen, og D. K. har ved Omdannelsen af *sit* Program haft dette for Øje.

Det er da heller *ikke* Tanken om „Landsforbundet"s Omdannelse og Bestaaen, vi angriber. Hvad vi paataler er, at der dannes en Forening, som „hverken har eller pretenderer at have noget som helst med dansk Kvindesag at gøre," og at en saadan Forening søger Optagelse i den internationale Alliance, hvor den uundgaaeligt kommer til at snylte paa de Kvindeforeninger, som — med Kvindevalgretten som Grundlag — virkelig udretter et *nationalt Arbejde* til Gavn for det internationale Arbejde for Kvindevalgrettens Gennemførelse i andre Lande, og Fru R. vil vist forstaa, at vi tvivler om, at vor internationale Præsident kan have *ønsket* netop *denne Form* for Omdannelse, (og det er *Formen,* vi angriber), og heri maa Fru R. finde Grunden til, at vi ikke har dristet os til til Trods for Fru Munchs flygtige Omtale af Alliancen at kæde Mr. C. C.s Navn til „Sympatitilkendegivelsen".

Vi ser ikke det „ulogiske" i, at vi nægter Optagelse af et bestemt Afsnit i en Artikel, som refererer sig til et for flere Maaneder siden afholdt Møde i en opløst Forening og samtidig beder om Optagelse af et Svar paa en Artikel i et endnu eksisterende Blad, hvori der var *givet Kvinderne en Rettesnor overfor det Arbejde, som D. K. har taget paa sit Program.* Foranlediget af Fru R.s Bemærkning har vi med Forfatterens Samtykke andet Steds i Bladet optaget den tilbageviste Artikel med vort Svar, og vi haaber dermed at have vist vor gode Vilje og givet tilstrækkelig Plads for de to Vaabendragere for Fru Munchs Loyalitet overfor andre Kvindeforeninger og for Eksistensberettigelsen af hendes, *al dansk Kvindesag uvedkommende,* 10 Øres Forening. Vi kunde have undt dem en bedre Sag at kæmpe for.

Ejendommelig Agitation.

—o—

Som forhenværende Formand for den nu opløste Kvindevalgretsforening i Kjøge, er jeg i den senere Tid fra Dansk Kvindesamfunds Hovedbestyrelse og fra Formænd i Lokalkredse blevet opfordret til at danne en Kreds af Dansk Kvindesamfund her i Byen. Til Agitation for denne Sag sendte Hovedbestyrelsen mig en Del Eksemplarer af „Kvinden og Samfundet". At sende Foreningens Medlemsblad til Agitation plejer at være overmaade fornuftigt, men naar, som i dette Tilfælde, Bladene, navnlig Nummeret af 15. Septbr. 1915, indeholder misvisende og haanende Bemærkninger om Landsforbundet for Kvinders Valgret, netop de Damer, jeg skulde agitere imellem, da forekommer dette mig at være uden for al sund Fornuft. Fru Gyrithe Lemche skriver f. Eks. angaaende Opløsningen af vor Forening: „End ikke for en Spotpris af 10 Øre om Aaret holder man Interessen for Liget oppe. Og godt det samme, det er nemlig min Overbevisning, at de rene Kvindevalgretsforeninger har forvirret Folks Begreber om Kvindesag." — Eller naar der i Bladet tales om Misforstaaelser af Udtalelser ved vort Delegeretmøde i Aalborg. Ved dette Møde blev efter Forespørgsel klart og tydeligt sagt, at Dansk Kvindesam-

---

synes kun medtagne, fordi de nu engang fandtes paa Lager. Navnlig kunde Skuespillet have været undværet; det er hverken særlig nyt eller godt, og de fleste af Figurerne er stærkt chargerede. *F.*

H. D. Vere Stagpoole: Den blaa Lagune. — Oversat af Anna Koch-Schiøler. — Vilhelm Priors Kgl. Hofboghandels Forlag. København.

En overordentlig fin og indtagende Fortælling om to ganske unge Børn, en Dreng og en Pige, som sammen med en Mand, der er Drengens Fader og Pigens Farbroder, forliser ved en Skibsbrand og kommer bort fra ham i Taagen paa Havet, hvor efter de i Selskab med en gammel snurrig Matros lander paa en ubeboet Ø i Sydhavet. Vi følger disse Børns Opvækst langt borte fra al Civilisation under det samvittighedsfuldeste Tilsyn af deres eneste Ven og Fælle fra Skibbrudet, og vi følger dem siden efter hans Død, overladt som de nu er til sig selv alene. Vi ser ham udvikle sig til en ung nøgen Vildmand, faamælt og udadvendt, optaget af Jagt og Fiskeri, og hvad der tjener til deres Livs ydre Betryggelse, og vi ser hende drømmende og indesluttet leve sit eget mere stilfærdige Liv, lydig underkastende sig hans korte Kommandoord og praktiske Overlegenhed, indtil det Øjeblik kommer, hvor Kærligheden vaagner i dem begge, og de formæler sig lykkeligt og uskyldigt som Fuglene i Træerne over deres Hoveder, og hvor de ogsaa sjælelig bøjer sig mod hinanden og giver sig ind under hinandens Indflydelse.

Fuldt paa Højde med Sjæleskildringen i denne Bog er dens vidunderlige Naturskildringer, man synes man oplever Sagnet om de to første Mennesker i Paradisets Have, og fra de trykte Sider stiger en Hymne til Naturen og den ufordærvede menneskelige Elskov, der fuldkommer Livets og Forplantningens Love, uden Bevidsthed om nogen af Delene. Bogen slutter det Øjeblik, hvor disse to sammen med deres uskyldige Kærligheds Frugt skal gives tilbage til den Verden, de voldelig er blevne bortrevne fra. Man har en Følelse af, at Forfatteren ikke har kunnet overvinde sig selv til at følge dem ind over Civilisationens Tærskel. Fru Koch Schiøler fortjener Tak for, at hun i en dadelfri og omhyggelig Oversættelse har gjort denne ejendommelige Bog tilgængelig for den store Læseverden. Den fortjener at blive læst. *e—e.*

Jeanne Ourdahl: Et gammelt Borgerhjem. — Oversat af Gerda Mundt. — G. B. N. F.

En Fortælling for Ungdommen kaldes denne Bog, og vi maa tilstaa, at denne Tilkendegivelse plejer at virke afskrækkende paa os. Størsteparten af de Bøger, som i vore Dage præsenterer sig som særlig beregnede